

Tidspunkt, hvor man maatte anse det for heldigst og rigtigst at gøre det. Ingen af os vilde nogen Sinde tænke paa ikke at støtte ogsaa vore indenlandske Forbindelser og støtte de lokale Ønsker og Forlangender, der komme frem. Men at sætte dem her sammen paa et Lovforslag om Gedser—Warnemünde-Færgerne, som de staa fuldstændige uafhængige af, forekommer mig ikke rigtigst forsvarligt lige over for Staten, finansielt set ikke forsvarligt; og endnu mindre forsvarligt er det paa dette Tidspunkt af Samlingen at forelægge i Lands-tinget til Vedtagelse volens, nolens, saa hurtigt som muligt, en Del Banestrækninger, som man i Forvejen ved ikke vil betale sig, og hvoraf en enkelt endogsaa slet ikke er undersøgt nærmere. Og allermindst forsvarligt forekommer det mig at være at bringe disse store Forslag om pekuniære Udgifter, som det er, frem i et Øjeblik, hvor der ikke er eller kan blive Tid til at faa dem nøje undersøgte. Jeg hører til dem, der er allerværdest og ivrigst for at faa Gedser—Warnemünde-Færgerne frem, og jeg er af den Mening, at hvis man ikke nu i dette Øjeblik slaar til og bestemmer sig for dem, ville de gode Tilbud, vi have fra tysk Side, gaa bort. Der er Paavirkninger nok i Tyskland i for os ugunstig Retning, der søge at skaffe sig Indflydelse paa vor Bekostning, og tage vi ikke den nu fremstrakte Haand, tror jeg, vi maa gøre os det klart, at inden ret lang Tid ville de Fordele, som nu ere tilbudte os dernede fra, tilflyde andre Nationer. De ville saaledes ikke blot gaa vor Næse forbi, men vi ville i lang Tid ikke kunne faa en saadan Linie som Gedser—Warnemünde-Færgerne etableret. Og jeg anser det for en Æressag for Danmark at faa denne Sag klar, thi hvis de Forhandlinger, der have været førte, og som ere blevne ledede paa en saa overmaade god Maade for os, og ere komne saa vidt, som de ere, dog nu skulle gaa til Grunde; vil enhver anden Nation være meget betænkelig ved at indlede Underhandlinger med os om Ting, som vilde kunne være til Gavn for Danmark. Enhver anden Stat vilde være betænkelig ved at komme i Forhandling med Danmark, naar den ikke er sikker paa, at de Forhandlinger, der afsluttes fra dens Side, blive besvarede paa en lignende Maade fra dansk Side. — Jeg skal indskrænke mig hertil, jeg vil endnu kun lægge ærede Meningsfæller her i dette Ting paa Sinde, at de nøje overveje, hvad de gaa til, inden de billige disse forskellige Forlangender. Det er mig ganske klart, at disse

Færger ikke kunne bære den Last i Land, som her er lagt paa dem; det er en umulig Opgave for dem at trække den i Land. Men Ansaret for, hvis denne Linie ikke skulde blive til noget denne Gang, maa absolut lægges over paa det Ting, der har belastet det af Regeringen forelagte Lovforslag om Gedser—Warnemünde-Færgerne med saa mange det fuldstændig uvedkommende Baneanlæg.

Madsen-Mygdal: Vi staa jo nu paa Falderebet med Hensyn til Samlingens Slutning, og da jeg antager, at vi alle i det væsentlige ere enige om, at disse Sager bør fremmes saa hurtigt som muligt, vil det ikke være rigtigst at holde noget længere Foredrag i den Anledning, og jeg skal derfor søge at gøre de Bemærkninger, jeg har at gøre til de forskellige Forslag, som fremkomme her i et samlet Forslag, saa korte som muligt. Der er en Betragtning, som blev gjort gældende fra tre forskellige Talere i Gaar og nu igen fra den sidste ærede Taler (Brun) endogsaa med særlig Styrke, nemlig den, at det ikke er rigtigst at forbinde disse forskellige Anlæg med hinanden. Denne Forbindelse beklager man, den betragtes som uheldig osv. Det er nu ret ejendommeligt at lægge Mærke til, at medens man med Hensyn til andre Love holder meget stærkt paa en Forbindelse, som efter mit Skøn ikke er videre nødvendig, saa mener man, at Jærnbane-forslag bør helst komme enkeltvis, og helst ikke bør forbindes med hinanden. Nu er det gjort gældende flere Gange, ikke blot fra min Side, men ogsaa af andre ærede Medlemmer, og jeg tror endogsaa fra Flertallets Side i denne Sal under tidligere Forhandlinger, at Jærnbane-forslag bør helst fremkomme saaledes, at vi overveje dem i Forbindelse med hinanden, underkaste dem en samlet Overvejelse. Vi have til forskellige Tider beklaget, at den ene og den anden Indenrigsminister saa er kommen dumpende med et Lovforslag, saa med et andet og saa med et tredje, uden at der var nogen Forbindelse mellem dem, uden at vi have vidst nogen rigtig Rede paa, hvad der forelaa. Vi have ønsket at faa en samlet Plan, og vi have stadig, tror jeg nok, følt os mest tilfredse med at kunne overveje de forskellige Jærnbane-forslag, der laa for i Øjeblikket, i Forbindelse med hinanden. Jeg vil gaa et Skridt videre. Jeg tror, det vil være ret nyttigt og økonomisk set ret frugtbringende om man kom til en samlet Plan ikke blot til Efterretning, men til en samlet Plan